

Bilag 4.

ARBEJDSMINISTERIET

Den 28. august 1975.

Status for arbejdet med en dansk bedriftssundhedstjeneste.

1. Man har i en række år haft bedriftslæger i Danmark om end ikke i samme udstrækning som i Sverige og Norge. Således findes der i dag kun enkelte heltidsansatte bedriftslæger samt yderligere godt tres deltidsansatte, hvoraf de fleste kun har et par timer om ugen. Hertil kommer et beskedent antal bedriftssygeplejersker og -fysioterapeuter.

I den almindelige lægeuddannelse har arbejdsmedicinen også kun indtaget en beskedent plads, selv om der er sket en vis udvidelse de senere år. Der findes dog ikke noget egentligt arbejdsmedicinsk forskningsinstitut, idet Statens Institut for Arbejdshygiejne er fysisk/kemisk orienteret og i øvrigt på grund af ringe kapacitet ikke driver egentlig forskning. Til Rigshospitalet er knyttet en mindre arbejdsmedicinsk klinik og til Københavns Universitet ligeledes et mindre hygiejnisk institut.

2. Denne ringe arbejdsmedicinske indsats blev for alvor sat i relief, da arbejdsmiljødebatten i slutningen af 60'erne sandynliggjorde, at de arbejdsbetingede sygdomme og for tidlige nedslidninger havde et langt større omfang end tidligere antaget. Det var derfor naturligt, at kravet om en større indsats for denne „nye“ miljøfaktor bl. a. fik form af en interesse for egentlige bedriftssundhedsordninger, således som man har kendt dem i andre lande.

Da arbejdsministeren nedsatte arbejdsmiljøgruppen af 1972, indgik det i kommissoriet, at gruppen skulle vurdere, om de nuværende bedriftslægeordninger samt de undersøgelser og målinger, der foretages af arbejdslægerne, arbejdstilsynet og SIFA, modsvarer behovet for en forebyggende arbejds-hygiejnisk og arbejdsmedicinsk indsats på arbejdspladserne.

Interesse var også tilstede i de implicerede organisationer, og i efteråret 1973 blev Den almindelige danske Lægeforening,

Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening enige om at nedsætte et udvalg med den opgave at udarbejde en betænkning om udformningen af en dansk bedriftssundhedstjeneste. Ud over disse organisationer har også Dansk Sygeplejeråd, Danske Fysioterapeuter, Foreningen af autoriserede Ergoterapeuter, de to arbejdslederorganisationer og repræsentanter for sikkerhedslederne og sikkerhedsrepræsentanterne deltaget.

I marts 1975 afgav udvalget sin betænkning, hvoraf et resumé sammen med udtalelser fra de tre førstnævnte organisationer er sendt til orientering til folketingets arbejdsmarkedsudvalg. I betænkningen foreslås en ordning, hvorefter sundhedspersonale, bl. a. de praktiserende læger, gennem aftale knyttes som medarbejdere til de enkelte virksomheder. Ordningen skal overvejende være forebyggende og betales af virksomhederne, dog med tilskud fra det offentlige svarende til 20 pct. af udgifterne. Der henvises i øvrigt til dette resumé og selve betænkningen.

3. Arbejdsmiljøgruppen af 1972 har navnlig beskæftiget sig med, hvorledes en eventuel indsats på dette specielle område kan sammenkædes med øvrige tiltag for et bedre arbejdsmiljø. På arbejdsministeriets foranledning har gruppen derfor i juni 1975 til ministeriet afgivet nogle foreløbige synspunkter på etableringen af en bedriftssundhedstjeneste.

Disse synspunkter er dels kommentarer til den nævnte betænkning dels selvstændige overvejelser om hele den fremtidige organisering af arbejdsmiljøindsatsen. I kommentaren påpeges den overvejende medicinske karakter af organisationernes forslag, som efter arbejdsmiljøgruppens mening indebærer en risiko for, at det behandlende arbejde fortrænger det forebyggende. Også sundhedspersonalets manglende orga-